

Geachte raadsleden,

De gemeente Steenbergen is trots. Trots op het nog maar kort geldende geopende agro-en foodcluster Nieuw Prinsenland. Trots op dat er mooie bedrijven zijn bijgekomen in de gemeente. Er wordt voortdurend benadrukt hoe belangrijk infrastructuur is voor bedrijven. Dat het een voorwaarde is voor bedrijven om zich te vestigen. Dat goederen en producten aan- en afgevoerd kunnen worden. Maar tegelijkertijd besluit deze gemeente geen rekening te houden met een ander soort bedrijven: de agrarische. Bedrijven die dan wellicht geen tientallen werknemers in dienst hebben, maar toch de oorsprong van bedrijvigheid in deze agrarische gemeente vormen. Die investeren, voedsel produceren en voor een groene gemeente zorgen.

Diezelfde agrarische bedrijfstak, die de gemeente naar de buitenwereld toe gebruikt om zich te profileren, wordt de weg afgesneden. De agrariërs, en dat geldt even zo goed voor andere bedrijfstakken, wordt een weg ontnomen, want de Molendijk, een van oudsher als ontsluitingsweg dienende verbinding, kan niet langer gebruikt worden als er éénrichtingsverkeer wordt ingevoerd. Dan moet je door een woonwijk rijden naar bedrijven als Verhagen, of CZAV. Bedrijven met een regionale functie, die werkgelegenheid bieden. Om trots op te zijn dus. De Molendijk dient voor ons eigen bedrijf als weg naar de percelen, of de opslagloodsen voor aardappelen, voor het afvoeren van graan. Om kunstmest te laden. Akkerbouwbedrijven zijn gegroeid. Van de 268 gemeenten met akkerbouwbedrijven groter dan 80 ha staat Steenbergen op nummer 22. Er zijn er 38. Dinteloord telt al een paar bedrijven met meer dan 300 ha. Is daar de gemeente Steenbergen ook trots op? Ook voor de agrarische bedrijfstak is een goede infrastructuur nodig. Hoe betrouwbaar is onze gemeente als je als bedrijf plotseling buitenspel wordt gezet. Niet mee mag praten over jouw werkgebied. Als de gemeente je een route laat rijden waar de schoolkinderen rechts naast je in een dode hoek rijden op het moment dat je af moet slaan. Rijkswaterstaat legt een viaduct aan de Noordlangeweg aan met een parallelweg waar je elkaar niet kunt passeren. De gemeente Steenbergen verplaatst het verkeer naar woonstraten. Is dit een betrouwbare overheid? Of een gemeente die meedenkt met haar bedrijven? Dit is infrastructuur met slechts een halve functie.

Als landbouwverkeer in een dorp als Dinteloord is aangewezen op een route door het centrum dan telt er maar één ding: veiligheid. Maar ook verdraagzaamheid, tolerantie. Wat maakt dat een klein deel van de bewoners van de Molendijk dit beetje landbouwverkeer niet kan accepteren? Deze mensen wisten heel goed dat zij op een dijk gingen wonen waar verkeer langs kwam, maar waar inmiddels geen bussen en veel minder passanten rijden. En toch...

Neem een voorbeeld aan de Stoofdijk. Ook een smalle dijk met huizen tot aan de straatkant. Waar aan één zijde een trottoir ligt, er parkeervakken zijn en ruimte is voor groen. Waar af en toe trekkers en vrachtwagens passeren en bewoners uit het achterliggende gebied langs rijden om naar het centrum te gaan. En ja, soms wacht je even op elkaar als er een tegenligger aan komt. Zo kan de Molendijk ook ingericht worden. Met een trottoir, genoeg parkeervakken, mooie verlichting, groen en duurzaam veilig ingericht. En verkeer in beide richtingen. Maar met enkele vrije stroken, net voor een wegversmalling, waar je op elkaar wacht om te passeren. Een utopie? Nee, want dat gebeurt nu ook al. Wat maakt de Molendijk anders dan andere straten dat hij aan een zijde afgesloten moet worden? Waarom wordt bestaande en goede infrastructuur teniet gedaan? De reconstructie moet nog uitgevoerd worden. Het vergt slechts een kleine aanpassing van de plannen. En beter ten halve gekeerd...